

OPINIÓ 5 abril 2021 2.00 h

DE SET EN SET

La tesi de Campañà

EVA VÀZQUEZ

El descobriment de “la capsa vermella” d’Antoni Campañà, amb milers de fotografies inèdites de la Guerra Civil en part exposades ara al MNAC, és una de les aportacions més valuoses que s’han fet a la comprensió d’un passat traumàtic. No són les imatges d’un militant, que entela allò que veu amb el vi de l’entusiasme, sinó les d’un testimoni que corre d’una banda a l’altra (d’un bàndol a l’altre) estalonat per la urgència i la simultaneïtat dels esdeveniments, fins i tot dels que més el fereixen: els cavalls esventrats a la calçada, els nens jugant a la guerra, els anarquistes enarborant consignes felices, els burgesos examinant encuriosits les mòmies espellifades de les Saleses. I poc després, les desfilades dels vencedors, aquell pas ensordidor de les botes exactament pels mateixos llocs on hi havia hagut nens, burgesos, milicians, tots enfilats als cotxes que pugen muntanya amunt i que Campañà trobarà estimbats l’endemà al coll dels Belitres. En les seves tesis *Sobre el concepte d’història*, Walter Benjamin deia que articular el passat no significa saber com va anar, sinó “apoderar-se d’un record tal com llam-

pegueja en l'instant d'un perill", perquè "la veritable imatge *fui*g com una exhalació" i "corre el risc de desaparèixer amb cada present que no s'hi dona per al·ludit". Ho sabia, tot això, Antoni Campañà, quan va decidir amagar les seves fotos? Pressentia, com també advertia Benjamin, que "ni tan sols els morts no estaran segurs davant l'enemic, si venç"? Al MNAC, potser hi ha la darrera de les tesis sobre la història que Benjamin no va ser a temps d'escriure.

**EVA
VAZQUEZ
RAMIO**

ALTRES
ARTICLES
DE
L'AUTOR

**Una
simfonia
de la
vida**

**La
mediocre
excel·lència**

MÉS ARTICLES